

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Četvrto tromjesečje 2019.
ISTOČNA SREDNJOAFRIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Melinda Deduš

Lektura

Selena Brkić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2019.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja posvetit ćemo se Istočnoj srednjoafričkoj diviziji, u kojoj se nalazi jedanaest država: Burundi, Demokratska Republika Kongo, Džibuti, Eritreja, Etiopija, Kenija, Ruanda, Somalija, Južni Sudan, Tanzanija i Uganda. U tom području svijeta, u kojem živi 393 milijuna ljudi, Adventistička crkva brzo napreduje. Uključenost svih vjernika u misijske aktivnosti u Ruandi dovela je do rekordnog broja krštenja (110.000 ljudi) u svibnju 2016. godine.

I druge države te divizije doprinijele su tom valu krštenja, tako da Crkva sada broji gotovo četiri milijuna vjernika, što predstavlja odnos od jednog adventista na svakih stotinu ljudi.

Darovi trinaeste subote ovog tromjesečja upotrijebit će se u sedam projekata u četirima državama.

U glavnom gradu Demokratske Republike Kongo obišao sam malu adventističku kliniku sa svega petnaest kreveta u Kinshasi, u kojoj se posvećeni medicinski tim moli i radi s ograničenim sredstvima. Među njima je i Franck Mbunga Mudibu, medicinski tehničar koji se molio da on i njegova supruga Nicky dobiju dijete. Rezultat nije bio onakav kakav je očekivao, ali on je ispunjen zahvalnošću prema Bogu.

U Keniji sam upoznao Phylis Odindo, koja je izgubila nogu, jer nije primila odgovarajuću zdravstvenu njegu u glavnoj državnoj bolnici. Ona se raduje što je gubitak njezine noge doveo do dvadeset i pet krštenja. Crkvene vođe smatraju da je njezina noga mogla biti spašena da je primila odgovarajuću zdravstvenu skrb.

Nadamo se da će jedan od projekata trinaeste subote, izgradnja Adventističke bolnice Kisumu, moći pružiti takvu od-

govarajuću zdravstvenu skrb u Phylisinu rodnom gradu. Čitajte o Francku, Phylis i drugim ljudima u ovim *Vijestima iz svijeta*.

Hvala vam što ohrabrujete druge da se uključe u misiju!

Andrew McChesney, urednik

Izvori

Učinite svoju subotnju školu zanimljivijom; posjetite našu *Facebook* stranicu: facebook.com/missionquarterlies.

Iskoristite prednosti misijskih iskustava u obliku videozapisa, gdje ljudi iz cijelog svijeta iznose svoja iskustva, s posebnim naglaskom na one koji su primili misijske darove trinaeste subote. Videozapise možete preuzeti na web-stranici: <https://adventisti.hr/kategorije/videovijesti/>.

Vaši darovi na djelu

Prije tri godine dio darova trinaeste subote upotrijebljen je za izgradnju i opremanje učionica dječje subotnje škole u trima crkvama u Kinshasi, u Demokrat-skoj Republici Kongo. Pročitajte iskustva iz Kinshase u ovim *Vijestima iz svijeta*.

Misijski izazovi

Darovi trinaeste subote ovog tromjesečja upotrijebit će se za:

- ◆ Proširenje usluga zdravstvene službe u Adventističkoj klinici Kinshasa u Demokratskoj Republici Kongo.
- ◆ Izgradnju triju predavaonica na Adventističkom sveučilištu Philip Lemon u Demokratskoj Republici Kongo.
- ◆ Izgradnju učionica na Adventističkom sveučilištu Goma u Demokratskoj Republici Kongo.
- ◆ Otvaranje područnog ureda u Wauu u Južnom Sudanu.
- ◆ Osnivanje Adventističke srednje škole Juba u Južnom Sudanu.
- ◆ Izgradnju Adventističke bolnice Kisumu u Keniji.
- ◆ Izgradnju četiriju učionica za dječju subotnju školu u Etiopiji.

Više: www.AdventistMission.org

5. listopada 2019.
**Jedna noga za
dvadeset i pet duša**
Kenija

Oštra bol u lijevoj nozi presjekla je Phylis Odindo 2017. godine. Bol je postajala neizdrživa. Phylis je otišla u glavnu državnu bolnicu u gradu Kisumu u Keniji, no nitko joj nije mogao pomoći. Medicinsko osoblje bilo je u štrajku.

Bez novca i s malo izgleda, Phylis je potražila pomoć u maloj klinici. Liječnik nije imao opremu da napravi rendgensku snimku. Pogledao je njezinu nogu i preporučio da se amputira. Phylis, udovica i majka sina tinejdžera, nije željela izgubiti nogu i vratila se kući. Međutim, bol nije prestajala i ona se ubrzo vratila u kliniku. Liječnik je amputirao njezinu nogu točno ispod koljena.

Tri tjedna kasnije Phylis se teško razboljela. Nije se mogla pomaknuti. Otišla je u glavnu bolnicu kako bi napravili rendgensku snimku, a liječnik je izjavio da je ranu na njezinoj nozi zahvatila gangrena te da se proširila iznad koljena. Bila je potrebna druga amputacija iste noge.

Nakon kirurškog zahvata Phylis je ostala u bolnici. Njezino zdravstveno stanje toliko se pogoršalo da je izgubila svaku nadu. Nazvala je Annu, voditeljicu službe za žene pri mjesnoj adventističkoj crkvi Kenija-Re.

Vidjevši Phylis, Anna je bila uvjerena da je njezina prijateljica na samrti. Anna se molila. Nakon molitve Phylis se osjećala snažnijom i zatražila je od Anne da se nastavi moliti za nju. Anna se složila i dala joj je da nešto popije.

Sljedećega dana Anna je došla u bolnicu s nekoliko drugih žena iz crkve. Došle su i sljedećega dana, i nastavile su tako dolaziti. Pastor crkve i starješine također su je posjećivali, nudeći ohrabrenje i molitve.

U svojem bolničkom krevetu Phylis se molila: “Imaj milosti prema meni, oh, Bože, zato što imam samo jednog sina.”

Njezin sin, kojega je sama odgajala, napustio je Adventističku crkvu nakon smrti svojega oca prije jedanaest godina. Bio je bijesan na rodbinu svojeg pokojnog oca, koja je preuzela njihovu kuću i sve njihove stvari nakon smrti Phylisina supruga. U nekim dijelovima Kenije žena se smatra odgovornom za dobro stanje svojega supruga, a okrivljava je se ako on umre. Rodbina njezinog pokojnog supruga krivila je Phylis za njegovu smrt, uzevši joj sve što je posjedovala.

Vjernici mjesne crkve su je svakodnevno posjećivali tijekom tri mjeseca, koliko je bila u bolnici. Pomagali su joj u plaćanju troškova i zdravstvenog osiguranja.

Kad se vratila u svoj iznajmljeni stan, vjernici crkve nastavili su je redovito posjećivati i pomagati joj u svakodnevnim potrebama.

A onda se dogodilo nešto zadivljujuće. Osmero pacijenata iz bolnice zatražilo je da bude kršteno. Bili su dirnuti suosjećanjem koje su vjernici Crkve pokazivali prema Phylis, tako da su poželjeli biti dio takve zajednice. Nakon toga je sedam bračnih parova, koji su živjeli u njezinom susjedstvu, također zatražilo da se krste. I oni su bili dirnuti brižnom ljubavlju koju su vjernici mjesne crkve pokazivali prema Phylis.

Kad ja Phylisina majka došla iz drugog dijela države da obiđe svoju kći, žene iz Odjela za službu žena iz crkve Kenija-Re došao je iznenaditi Phylis molitvom i doručkom u njezinom domu.

Phylisina majka, odana vjernica druge kršćanske denominacije, bila je toliko zadivljena da je izjavila da želi postati adventistica. Kasnije je krštena s jednom od Phylisinih sestara.

Da bi Phylisina radost bila potpuna, njezin sin se krstio i vjenčao u crkvi Kenija-Re 2018. godine.

Od trenutka kad je izgubila svoju nogu, sveukupno se krstilo dvadeset i pet osoba. Ona smatra da je to prekrasna

nadoknada. “Zahvalna sam Bogu što se moj sin vratio u crkvu. Možda imam samo jednu nogu, ali donijela je mnoštvo duhovnih blagoslova mojoj obitelji i meni. To je dovelo dvadeset i petero ljudi Bogu.”

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja upotrijebit će se za izgradnju adventističke bolnice u Phylisinu rodnom gradu, Kisumu. Hvala vam što planirate priložiti velikodušan dar za promicanje tjelesnog i duhovnog zdravlja u Keniji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Phylisino omiljeno poglavlje u Bibliji je Psalam 23.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te će fotografije biti postavljene na *Facebook* u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvama.
- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/one-leg-25.
- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/ECD-projects-2019.

Misijske činjenice

- ◆ Prvi adventistički misionar u Keniji bio je Kanadčanin A. A. Carscallen, koji je došao iz Britanije 1906. godine. Tijekom četrnaest mjeseci izgradio je nekoliko misijskih zgrada i naučio jezik luo, koji se nikada ranije nije zapisivao. Kasnije je preveo Evanđelje po Mateju na jezik luo, koje je 1913. godine prihvatilo i tiskalo Britansko i inozemno biblijsko društvo iz Londona.

- ◆ Adventističko istočnoafričko sveučilište Baraton (UIAB), osnovano je 1980. godine, postavši prvo privatno sveučilište koje su priznale kenijske vlasti, 1991. godine. UIAB ima preddiplomski i diplomski studij iz poslovanja, obrazovanja, zdravstva, znanosti i tehnologije.

12. listopada 2019.

Osamsto krštenja u trideset i drugoj godini života

Kenija

Francis Ndacha doveo je više od osam stotina ljudi do krštenja u Keniji, a ima tek trideset i dvije godine i nije zaposlen u Kršćanskoj adventističkoj crkvi.

Kako je to moguće? Francis nije odlazio u crkvu dok je odrastao u gradu Nyeriju, u središnjem dijelu Kenije. Njegov otac, pastir, pripadao je jednoj kršćanskoj crkvi, a njegova majka drugoj. Nije imao želju ići ni u jednu od tih crkava.

Kao mladić otvorio je trgovinu polovnom obućom u gradu Kitaleu, i sprijateljio se s nekoliko propovjednika nekršćanske svjetske religije. Odlučio je pridružiti se njihovoj vjeri, ali nije doživio obraćenje.

Jednoga dana prisustvovao je javnom sastanku na kojemu su prisustvovala tri propovjednika nekršćanske svjetske religije i pet kršćanskih propovjednika. Sastanak, koji su organizatori nazvali "Dijalog" i koji su organizirali s dozvolom mjesnih vlasti, omogućio je govornicima da naizmjenice razgovaraju o svojim vjerovanjima na gradskom trgu.

Francis je bio iznenađen kad je čuo nekršćanske propovjednike kako govore o dobrim i zlim duhovima. Oni su govorili da su duhovi koji su pomagali nekršćanskoj religiji bili dobri, a oni drugi loši. U tom trenutku Francis je odlučio da se neće pridružiti toj vjeri. Iako je imao manjak vjerskog znanja, smatrao je da su svi duhovi zapravo pali anđeli ili demoni. Odbijao je povjerovati da postoje dobri demoni.

Kad se dijalog završio, Francis je upitao kršćanske propovjednike koju crkvu predstavljaju. "Kršćansku adventističku crkvu" — odgovorio je jedan od njih. Francis nikada ranije nije čuo za adventiste.

Na svojem poslu upitao je jednog starijeg čovjeka, koji je u blizini prodavao cipele, o adventističkoj crkvi. "To je sotonska crkva", odgovorio je stariji čovjek. "Ona poučava ljude o zvjerima s rogovima na glavama." Francis je odlučio da neće postati adventist.

Prošlo je osam mjeseci i on je ponovno prisustvovao jednom javnom dijalogu. Svaki dan odlazio je na predavanja tijekom sedam dana. Adventistički propovjednici uključivali su biblijska proučavanja u svoje prezentacije, a Francis je bio uvjeren da iznose istinu. On i troje drugih ljudi krstili su se.

Francis, koji je tada imao dvadeset godina, želio je odmah objavljivati vijest o Isusu. Nabavio je knjige i DVD-e da bi naučio kako propovijedati. Nakon godinu dana prodao je svoju trgovinu cipela i počeo putovati od grada do grada, propovijedajući na ulicama i sudjelujući u dijalozima s propovjednicima iz nekršćanske svjetske religije. Kad su ljudi tražili da budu kršteni, upućivao ih je na Adventističku crkvu.

"Dok propovijedamo, prisustvujemo mnogim čudima koje Krist čini preko nas", kaže Francis. "Samo u proteklom mjesecu pedesetero ljudi zatražilo je da bude kršteno."

U jednom mjestu su nekršćanski propovjednici zatražili da im u pomoć dođu propovjednici iz glavnoga grada Kenije, Nairobija, da bi se suprotstavili Francisovu propovijedanju na javnom dijalogu.

Propovjednici su došli i Francis je razgovarao s njima sljedeća četiri dana. Petoga dana mjesno svećenstvo zabranilo je svojim vjernicima da prisustvuju dijalozima. Tada je policija tražila od Francisu da napusti grad.

"Nismo nikoga krstili, ali mjesna adventistička crkva bila je jako zahvalna na našim naporima, davši nam ideju za novi sustav oglašavanja naših uličnih sastanaka."

U srpnju 2018. godine sudjelovao je u dijalogu u gradu u kojemu su mnogi ljudi pripadali nekršćanskoj religiji. Dok su ga ljudi slušali kako uspoređuje učenja iz njihove svete knjige s Biblijom, mnogi su odlučili slijediti Krista. To je raz-

bjesnilo jednog službenika, koji nije bio kršćanin, i on je naredio da se Francisa uhiti.

Dok je bio u policijskoj postaji, narod se okupio ispred nje tražeći njegovo oslobađanje. “Dopustite mu da nastavi propovijedati”, uzvikivali su. “Sada smo saznali istinu.”

Nakon pet sati Francisa su pustili uz jamčevinu od 10.000 šilinga (oko stotinu dolara), a mnoštvo se razišlo. Kad se ponovno našao na ulici, Francis je promijenio usmjerenje svojih prezentacija na biblijska proročanstva. Dvadeset sedmero ljudi bilo je kršteno, a jedan čovjek, odgojen u nekršćanskoj obitelji, završava biblijsko proučavanje u pripremi za krštenje. On je izjavio da su ga Francisovi problemi s policijom privukli Kristu.

“Vidio sam kako su nekršćani djelovali i vidio sam da nisu bili iskreni. Kako su mogli koristiti silu i uhititi ga? Nisu iskreni.”

Francis stalno putuje sa svojom suprugom, četverogodišnjom kćeri, sinom od nekoliko tjedana i nekoliko adventističkih prijatelja koji mu pomažu u propovijedanju. On kaže da nitko ne mora biti pastor da bi objavljivao Isusov skorašnji dolazak. “Čak nije potrebno niti da radite za crkvu da biste propovijedali. Svatko može iznositi Radosnu vijest o Isusovom skorašnjem dolasku!”

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte videozapis o Francisu na YouTube-u: bit.ly/Francis-Ndacha.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te će fotografije biti postavljene na *Facebook* u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvi.
- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/800-Baptisms-at-Age-32.

- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/ECD-projects-2019.

Zanimljivosti

- ◆ Kenija ima najveći broj kvekera na svijetu, pripadnika jedne od reformiranih crkava u okviru protestantizma u Engleskoj i Americi — oko 133.000 članova.

19. listopada 2019.
***Dreadlocks* i otac**
Južni Sudan

Michael Kujjoo (čita se: Majkl Kudžu) mrzio je svojega oca otkad zna za sebe. Kad bi ga netko pitao za oca, Michael bi odgovarao: “Moj otac je mrtav.” To je pokazivalo koliko ga je mrzio.

Otac se razveo od majke kad je Michael imao devet godina, dok su živjeli u Ugandi. Neko vrijeme Michael je posjećivao očevo poljodjelsko imanje, no otac ga je prisiljavao na težak rad. Kad bi završio s radom, nije mu davao da jede. Dječak se osjećao iskorištavano.

Jednom, tijekom posjeta svojem ocu, Michael je rekao svojoj majci: “Ne mogu više ostati s ocem.” Nikada se više nije vratio na farmu. Međutim, nije mogao zaboraviti svoju ogorčenost. Život je bio težak, a on je krivio oca. Smatrao je da bi život bio lakši da otac nije napustio obitelj.

Bez novca, Michael je nakon treće godine srednje škole napustio školu i postao reper. Preselio se u Keniju, gdje je dvije godine radio u noćnim klubovima, puštajući dugu kosu upletenu u *dreadlockse*² (čita se: dreadlockse). Kad ga je ujak pozvao u Južni Sudan, nastavio je sa svojim hip-hop nastupima u noćnim klubovima u Jubi.

Jednoga dana Michael je koraćao ulicom kad mu se čovjek, vlasnik jedne trgovine, obratio upitavši: “U koju crkvu ideš?” Michael je zastao, a zatim odgovorio: “Ja ne idem u crkvu.” “Zašto ne?” “Pogledaj me”, rekao je Michael pokazujući na svoju frizuru. “Zar misliš da mogu ovakav ići u crkvu?” “Da, možeš ići u crkvu.”

² Duga kovrčava upletena kosa rastafarijanaca i reggae poklonika, nastaju kao ritualni spomen na Samsona (prim. prev.).

Michael je upitao čovjeka u koju crkvu on odlazi i saznao je da je to bila središnja adventistička crkva u Jubi. "Oni u toj crkvi imaju lažne molitve s lažnim iscjeljenjima", rekao je Michael čovjeku. Vlasnik trgovine pozvao je Michaela da dođe, ali on je odbio.

Sljedeći put kada je Michael prolazio pored trgovine, okrenuo je glavu na drugu stranu dok ga je vlasnik pozivao. Vlasnik trgovine ponovno ga je pozvao i sljedeći put kada ga je vidio: "Počinjemo s trojtjednim evanđeoskim predavanjima sljedeće subote. Zašto ne bi došao?"

Michaelu su se na sastancima svjedočile izravne molitve Bogu. Zatim je pastor govorio o sedmom danu, suboti, navodeći biblijske retke da pokaže kako Bog nije promijenio svetkovanje subote na nedjelju. Kod kuće je Michael čitao Bibliju i uvjerio se da je dan koji treba svetkovati subota.

Posljednje subote evanđeoskih predavanja Michael se s još nekoliko ljudi krstio u rijeci Nil. Nitko nije ništa rekao za njegovu frizuru.

Međutim, kad je počeo dolaziti u crkvu subotom, čuo je komentare o svojoj kosi: "Ti si kršteni vjernik, zar ne želiš ošišati svoju kosu?" upitao je jedan vjernik.

"Ti to mene izazivaš?" odgovorio je Michael. "Čak je i Samson imao dugačku kosu. Ova kosa nije ništa loše." "Ali ljudi te gledaju zbog tvoje kose", odgovorio je vjernik. "Nije me briga. Ne bismo trebali osuđivati druge ljude", odgovorio je Michael.

Međutim, Michael je znao da nešto nije bilo ispravno. Kad bi iznosio svoje iskustvo u različitim crkvama, uvijek bi počinjao govoreći: "Nemojte se bojati mog izgleda, ja sam jedan od vas."

U dubini svojeg srca želio je znati jesu li ga adventisti doista prihvatili ili ga samo koriste za svoje ciljeve, kao što je njegov otac to činio godinama ranije. Prošlo je godinu dana i on je shvatio da ga vjernici crkve vole. Osjećao se kao kod kuće. Zatim se ošišao.

U tom trenutku sjetio se svojega oca. Pročitao je u Evanđelju po Mateju: “Ako li vi ne otpustite ljudima, ni Otac vaš neće otpustiti vaših prijestupaka.” (Matej 6,15) Molio se Bogu: “Ako je to Tvoja volja, neka bude tako. Uči me kako da prastam.”

Trebalo mu je tri mjeseca da pronade očev broj telefona. Michael je očekivao da će otac biti ljutit, ali nije bio. “Tko je to? Je li to moj sin?” upitao je otac. “Da, ja sam”, rekao je Michael. “Teško mi je objasniti što se dogodilo.” “Nema veze, ne brini se, samo želim da mi se vratiš kao sin. Dođi kući kad budeš mogao, a ja ću ti dati svoj blagoslov.”

Trideset godina mržnje iščezlo je iz Michaelovog srca. “Mislilo sam da ću ga mrziti do kraja svog života”, kaže Michael, koji danas ima trideset i osam godina i radi kao vozač obavljajući sitne poslove u Jubi. “Međutim, sve se promijenilo zbog propovijedi koju sam čuo u adventističkoj crkvi. Ta crkva doista priprema ljude za Nebo.”

Hvala vam što ste svojim darovima trinaeste subote 2016. godine pomogli u izgradnji dječjih subotnjoškolskih učionica u središnjoj adventističkoj crkvi u Jubi, u koju Michael odlazi na bogoslužja subotom.

Dio darova ovog tromjesečja upotrijebit će se za izgradnju srednje škole u blizini crkve.

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te fotografije bit će postavljene na *Facebook* u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvama.
- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Dreadlocks-and-Dad.
- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti s ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

26. listopada 2019.

Potruga u trinaest crkava

Južni Sudan

Mary John Ijaa nikada nije razmišljala da potraga za crkvom može biti teška. Odrasla je prisustvujući bogoslužjima u glavnoj kršćanskoj crkvi u Južnom Sudanu. Međutim, nije se osjećala sretno. Nije vidjela jedinstvo niti je osjetila ljubav. Kad je napunila šesnaest godina, otišla je u drugu crkvu.

U novoj crkvi primijetila je da su se ljudi žestoko natjecali da budu đakoni ili starješine. Stalno su se svađali oko toga tko je glavni. Nije osjetila nimalo ljubavi, pa je otišla nakon dvije godine.

Sljedeća crkva izgledala je usmjerena na misiju. Ali kad je primila veliku količinu humanitarne pomoći u odjeći, vjernici su se sukobili oko toga kako da podijele suknje, hlače, majice i druga dobra među sobom. Mary je otišla.

U četvrtoj crkvi Mary se razboljela dok je čistila crkveno dvorište. Dok je čistila, osjetila je iznenadnu bol u svojoj nozi. Noga joj je naticala. Otišla je k vraču, koji je, nakon što je saslušao njezinu priču, izjavio da je zakoračila na komad prokletog tla dok je čistila. Netko je u crkvi bio neprijateljski raspoložen prema njoj i zlobno ciljao na nju prokletstvom, rekao je.

Vrač je uzeo žiletu i napravio male rezove na njezinom tijelu, od glave do prstiju na nogama, a zatim je prolio toplu vodu po njoj i protrljao tijelo nekim korijenjem. Nakon toga dao joj je da popije čaj od tog korijenja. Takav postupak obavljao je dvaput dnevno sljedeće tri godine. Mary je bila u tolikim bolovima da nije mogla hodati, već je puzala.

Jednoga dana bol je odjednom nestala i mogla je ponovno hodati. Vrač je izjavio da je njegovo liječenje bilo uspje-

šno i iznio je Mary cijenu: dvije koze i veliku svotu novca. Mary se nije vratila u svoju crkvu jer se bojala da će opet biti pod kletvom. Izabrala je petu crkvu i vjerno odlazila svake nedjelje na bogoslužja, dok se u njezinoj blizini nije otvorila nova crkva. To je postala njezina šesta crkva. Zatim je došla sedma, pa zatim i osma crkva.

U međuvremenu, Mary je rodila sina. Dok je ležala u krevetu, ispijajući vodu iz čaše, osjetila je oštru bol u vratu. Vrat joj se počeo stezati. Vrač je rekao da ju je netko pokušao ubiti stavljajući joj nešto u čašu.

Mary je provela još godinu dana u krevetu, a vrač joj je svakodneвно davao da pije čaj od korijenja. Konačno se izliječila.

Mary je nastavila odlaziti u nove crkve tražeći ljubav i jedinstvo. Razboljela se još dvaput, a vračevi su u oba slučaja krivili uroke. Četvrti put otekao joj je vrat, a otekline su se proširile po cijelom tijelu. Vrač je tada rekao da je netko stavio nešto u njezinu hranu, ali joj nije mogao ničim pomoći. Mary je otišla k drugom, a zatim i trećem vraču. Svi su se složili s izjavom da je netko otrovao njezinu hranu. Koristili su se čak i računalima da joj pokažu gdje se nalazio otrov, no nitko joj nije mogao ponuditi iscjeljenje.

U to vrijeme Mary je pohađala trinaestu crkvu, i po prvi put odlučila je moliti se Bogu za pomoć. U očaju, molila se i postila tri dana, a zatim otišla u bolnicu.

Kad je liječnik čuo da se molila i postila, rekao je: "To je najbolje što si mogla učiniti. Potražila si pomoć od vrhovnog Liječnika." Dao joj je injekciju i otekline je nestala.

Mary je bila sretna što je Bog odgovorio na njezine molitve, ali i dalje nije osjećala mir u crkvi. Problem je nastao kad je s dvojicom pastora iz crkve počela raditi na usitnjavanju velikih kamenova na manje dijelove na planini blizu glavnoga grada Južnog Sudana, Jube.

Pastori i ona raspravljali su se oko toga kako da prodaju usitnjeni kamen. Mary je razmišljala: *U ovoj crkvi također ne-*

dostaju ljubav i jedinstvo. Pitala se kamo da ode. U tom trenutku sjetila se Kršćanske adventističke crkve. To je bila jedina crkva koju nikada nije posjetila. Sjetila se da je vidala ljubav na licima adventista dok su razgovarali. “To je to”, rekla je dvojici začuđenih pastora. “Ići ću u adventističku crkvu.”

Mary se krstila nakon evanđeoskih sastanaka u Jubi u travnju 2017. godine. Kasnije su se njezin suprug i stariji sin također krstili. Ona se više ne brine za uroke. “Sada sam slobodna i sretna. Više se ne bojim da ću biti otrovana, jer je Isus jači od bilo koje kletve”, kaže.

Prije nekog vremena sreća je jednog od pastora s kojima je usitnjavala kamen. “Zašto izgledaš tako zdravo i sretno?” upitao ju je. “Našla sam radost i istinu”, rekla je. “Našla sam pravo jedinstvo među Božjom djecom.”

Hvala vam što ste 2016. godine svojim darovima trinaeste subote pomogli da se izgrade dječje subotnjoškolske učionice u središnjoj adventističkoj crkvi u Jubi, u kojoj Mary slavi Boga subotom.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte videozapis o Mary na YouTube-u: bit.ly/Mary-Ijaa.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te fotografije će biti postavljene na *Facebook* u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvi.
- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Searching-in-13-Churches.
- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti s ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

2. studenoga 2019. **San odrješitog vojnika**

Južni Sudan

Daniel Deng Machiek, visoki snažni vojnik u vojsci Južnog Sudana, nije se želio boriti. Istočnoafričko područje bilo je poprište krvavog građanskog rata, a Daniel nije želio ubijati svoje sunarodnjake.

Tri dana je postio i molio se za mir u prosincu 2013. godine. “Moj Bože, Ti si pravi Bog, nema drugog Boga osim Tebe. Ja sam vojnik, a ljudi žele da se borim protiv svojih zemljaka. Molim Te, vodi narod Južnog Sudana.”

Treće večeri Daniel je noću usnio san. Tri anđela obasjana svjetlošću pojavila su se u njegovoj spavaćoj sobi u Yirolu, njegovom rodnom mjestu, koje se nalazilo osam sati vožnje autobusom, sjeverozapadno od glavnoga grada Južnog Sudana, Jube.

“Probudi se i pjevaj s nama”, rekao je jedan od anđela. Začuden, Daniel je pitao: “Odakle ste došli?” “Tvoj post i molitve doprle su do Stvoritelja. Poslani smo k tebi da te krstimo.” rekao je anđeo.

I dalje u snu Daniel se pridružio anđelima u pjevanju pjesme na slavu Isusovog djela spašavanja ljudi. Zatim su ga anđeli odveli do jezera Yirol izvan grada. Jedan anđeo obukao je Daniela u bijelu haljinu i krstio ga u rijeci, dok su druga dvojica promatrala.

Nakon toga anđeli su mu dali Bibliju i uputili ga na obližnju crkvu. “Tamo ćeš naći nešto zanimljivo”, rekao je jedan od njih. Anđeli su tada nestali. Daniel je ušao u crkvu. Vidio je mrtve ljude koji su ležali na podu. Samo je mali dvogodišnji dječak bio živ. Rekao je dječaku da se moli s njim. Dok su se molili, mrtvi vjernici Crkve su oživjeli.

U tom trenutku Daniel se probudio. Sljedeće tri godine razmišljao je o tome što taj san znači. Godine 2017. upoznao je kršćanskog pastora koji ga je, zajedno sa suprugom, krstio za vrijeme nedjeljnog bogoslužja. Kad je izišao iz vode, učinio je nešto što kao odrasla osoba nikada ranije nije: zaplakao je.

“Zašto plačem?” upitao je pastora. “To je djelo Svetoga Duha”, odgovorio je pastor. Daniel je bio zbunjen i bijesan. Bijes je učinio da plače još više. Osjećao se strašno neugodno. Muškarci u Južnom Sudanu ne plaču, a čvrsti vojnici nipošto ne plaču.

Sljedeća dva dana Daniel je stalno plakao.

A onda je njegov dvadesetdvoгодишnji nećak Abraham došao u posjet. Ne mogavši skriti suze, Daniel mu je rekao da plače od svojega krštenja.

“Ujače, zašto si se krstio u toj crkvi?” upitao je Abraham. “To nije prava crkva.” Abraham je u biblijskom proučavanju uputio svog ujaka na subotu kao sedmi dan i dan odmora.

Istoga trena Daniel je bio uvjeren da treba slaviti Boga u Abrahamovoj Kršćanskoj adventističkoj crkvi.

Sljedeće subote otišao je, zajedno sa svojom suprugom, u središnju adventističku crkvu u Jubi. Tri mjeseca kasnije, 20. siječnja 2018. godine, ovaj bračni par se krstio.

Daniel nije pustio niti suzu kad je izišao iz vode. “Moj san se ispunio!” rekao je okupljenim vjernicima, ispričavši im o svojem snu. Vidjevši Danielovu radost, jedan od njegove braće i njegova supruga također su se krstili, a njegova majka priprema se za krštenje.

Daniel, koji danas ima trideset i devet godina, zadivljen je načinom na koji je Bog odgovorio na njegovu molitvu. Molio se za mir u Južnom Sudanu 2013. godine, a Isus je odgovorio snom koji je pokazao put prema pravom miru — da preda svoje srce Isusu činom krštenja.

“Sretan sam! Nema više suza. Nikada se nisam osjećao sretnije nego sad otkako sam kršten.”

Hvala vam za darove trinaeste subote u 2016. godini, koji su pomogli da se izgrade učionice za dječju subotnju školu u središnjoj adventističkoj crkvi u Jubi, u kojoj Daniel slavi Boga subotom.

Dio darova ovog tromjesečja upotrijebit će se za izgradnju srednje škole u blizini crkve.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte videozapis o Danielu na linku: bit.ly/Daniel-Machiek.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te fotografije bit će postavljene na *Facebook* u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvama.
- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Tough-Soldiers-Dream.
- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti s ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Zanimljivosti

- ◆ Prvi obraćenici u Sudanu bili su Munir Andrawis i njegova supruga, nakon što su pohađali Sveučilište Middle East u Beiruthu i vratili se u Sudan 1955. godine, otpočevši misijsko djelovanje u glavnom gradu. Oni su dijelili humanitarnu pomoć u odjeći i reklamirali Dopisnu biblijsku školu.
- ◆ Adventistička crkva posjeduje zdravstveni centar, Adventističku kliniku Munuki, Dopisnu biblijsku školu i Radijsku postaju Spasenje radio FM u gradu Jubi u Južnom Sudanu.

- ◆ Religije koje su zastupljene u Južnom Sudanu, osim tradicionalnih domaćih religija, jesu kršćanstvo i islam.

9. studenoga 2019.

Propovjednik u autobusu

Ruanda

Neki ljudi čitaju knjige ili igraju igrice na svojim mobilnim telefonima dok se u autobusu voze na posao. Samuel Ndagijimana (čita se: Ndagidžimana) propovijeda.

Samuel govori o Isusu i Njegovom skorašnjem dolasku dok putuje na posao svakoga jutra u glavni grad Ruande, Kigali. Nikada nije znao imaju li njegove riječi bilo kakav utjecaj na slušatelje, sve dok mu se jednoga dana, dok je prelazio ulicu u Kigaliju, jedna žena nije obratila.

“Pastore, molim vas, stanite”, rekla je. Samuel nije bio pastor, ali navikao je da ga ljudi oslovljavaju na taj način zbog svojeg običaja da propovijeda u autobusima.

Zastao je i iznenađeno pogledao ženu. “Ne poznajem vas, jesmo li se negdje sreli?”

“Radite jako dobar posao, ali možda to i ne znate”, rekla je žena. “Sreli smo se u autobusu, a vi ste propovijedali o problemu koji sam imala.”

Žena je podsjetila Samuela da je jednoga jutra propovijedao o tome da trebamo staviti Boga na prvo mjesto. Rekli ste:

“Kad dođete na posao, učinite Boga prvim u svim svojim planovima. Učinite Boga prvim u svemu što govorite, u svemu što činite”, rekla je.

Poruka je utjecala na nju da donese važnu odluku čim je došla na svoje radno mjesto. “Kad sam stigla na posao, suočila sam se s vrlo izazovnim problemom. Kleknula sam i molila se: ‘Bože, onaj Tvoj čovjek koji je propovijedao jutros rekao je da Ti trebaš biti prvi u mojem životu. Pomozi mi da Te stavim na prvo mjesto u svojem životu.’”

Nakon molitve osjećala se snažnijom. Znala je što će reći svojem šefu. Prošlo je nekoliko sati i njezin šef je došao na posao. Odmah je došao do njezinog stola.

“Kada možemo ići?” pitao je. “Šefe, ne želim griješiti”, odgovorila je. “Ne mogu poći s vama iz triju razloga. Prvo, ja sam udana žena i moram biti vjerna svojem suprugu. Drugo, ja sam kršćanka i ne želim griješiti protiv svojega Spasitelja. Treće, ja sam vođa u svojoj crkvi, i trebam biti primjer drugima.”

Šef je bio šokiran. “Prilazio sam ti mnogo puta i nikada nisi rekla ni *da* ni *ne*. Zašto? Čula si moj prijedlog, ali nisi donijela nikakvu odluku.” Njegovo lice se namrštilo. “Zbog ovog ćeš biti otpuštena”, zarežao je izjurivši iz prostorije.

Žena je duboko udahнула i pomolila se. Nije željela dobiti otkaz. “Bože, ja sam Te proslavila na svojem poslu; učinila sam da budeš prvi. Ako dobijem otkaz, molim Te, vodi brigu o mojoj djeci.”

Kako bi otkaz bio valjan, morala je primiti pisanu izjavu svojega šefa da je otpuštena s posla. Mislila je da će joj pismo biti uručeno sljedećega dana, ali nije bilo. Prošao je i drugi dan, a izjave i dalje nije bilo.

Te večeri je na televizijskim vijestima čula kako je njezin šef otpušten. Plakala je i slavila Boga.

Na ulici je žena je rekla Samuelu: “Trebala sam dobiti otkaz, ali zadržala sam svoj posao. Ne zahvaljujem Bogu što je moj šef otpušten, već zato što Bog štiti one koji Ga stave na prvo mjesto u svojim životima.”

Samuel je odlučan u tome da nastavi propovijedati u autobusima. On također ponekad propovijeda i na ulicama. Međutim, najviše od svega teži da propovijeda bez riječi. Uz Božju pomoć, trudi se da njegova pojava i djelovanje otkrivaju Krista drugim ljudima.

Vjernici Adventističke crkve u cijelom svijetu također su propovijedali bez riječi kad su sudjelovali u darovima trinaeste subote 2016. godine, kojima su potpomogli otvaranje me-

dicinske škole na kampusu Adventističkog srednjoafričkog sveučilišta u Kigaliju.

Samuel kaže da je zahvalan Bogu za medicinsku školu, u kojoj profesori i učenici pomažu u širenju Radosne vijesti širom Ruande.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pročitajte kako je anđeo ugasio vatru na Samuelovoj cigareti u *Vijestima iz svijeta za djecu*.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te fotografije će biti postavljene na *Facebook* u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvama.
- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Bus-Preacher.
- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti iz baze podataka ADAM: bit.ly/ECD-projects-2019.

Misijski izazovi

- ◆ Adventističko djelo na području koje se danas naziva Ruanda otpočeo je D. E. Delhove, mladi radnik iz Belgije, ubrzo nakon Prvog svjetskog rata. Na početku rata Delhove je bio regrutiran u belgijsku vojsku i tijekom rata služio je kao vojni pastor u dijelu Istočne Afrike, koji je kasnije postao Ruanda. Nakon rata njegova obitelj i on postavljeni su da budu misionari u područjima u kojima nije bilo adventista. Delhove je tražio zemlju na kojoj bi izgradio misionarsku stanicu. Dobio je pedeset hektara osamnaest kilometara sjeverno od grada Nyanze, na nižem

grebenu poznatom po imenu Brdo lubanja. Praznovjerni mještani izbjegavali su to područje jer su vjerovali da ga je u prošlosti kralj Ruande prokleo. Tu su postavljeni temelji za Misiju Gitwe.

Zanimljivosti

- ◆ Ruanda drži svjetski rekord po najvećem broju žena u parlamentu. Više od 60% članova parlamenta su žene.

16. studenoga 2019. Siroče genocida Ruanda

(Ovo iskustvo priča Delphine Uwinez, žena od dvadeset i pet godina. Zamolite žensku osobu da ga pročita.)

Moji roditelji su poginuli 1994. godine u genocidu u Ruandi. Ja sam bila jedinica.

Moja najranija sjećanja su plakanje zbog gubitka roditelja u kršćanskom sirotištu. Stalno sam zapitkiivala osoblje kad ću moći vidjeti majku. "Vidjet ćeš je", uvjeravali su me.

Smatrala sam da je moja majka nekamo otišla i čekala sam na njezin povratak. Ali kako je vrijeme prolazilo, osjećala sam se sve više i više beznadno.

Među osobljem su bile žene koje su bile zamjene za majke. Moja je bila adventistica i zvala se Brigitte. Moja nova majka odvela me u crkvu, i svidjela mi se ta promjena. Vjernici crkve bili su ljubazni.

Vlasti su zatvorile sva sirotišta kad sam imala sedam godina i mene je posvojila jedna obitelj. Očekivala sam da će obitelj obasjati moj život, no dogodilo se suprotno.

Na početku je obitelj bila pažljiva prema meni. Imali su kćer koja se zvala Mutesi koja je bila mojih godina. To me ispunjavalo radošću, jer sam očekivala da će me roditelji voljeti poput nje. Ali nisu.

Ujutro sam morala očistiti kuću i donijeti vodu prije nego što odem u školu. Zbog tih poslova kasnila sam u školu, a nastavnici su me kažnjavali batinama. Ponekad bi me učitelji izbacili s nastave, naređujući mi da se vratim kući, ali čekala sam pred školom dok se nastava ne završi kako bih se pješke vratila kući sa svojom posvojenom sestrom.

Moja nova majka je znala da je ona izvor mojih problema, ali nije činila ništa da ih riješi. Ubrzo je počela otvoreno iskazivati mržnju prema meni. Odbijala mi je davati hranu kad je bilo vrijeme za obroke i govorila mi je da je prestanem zvati majkom. “Ja nisam tvoja biološka majka”, govorila je.

Za razliku od nje, Mutesi me je voljela. Plakala je kad bi vidjela da se prema meni postupa loše. Davala mi je hranu i mlijeko, iako joj je majka predbacivala što dijeli hranu sa mnom. Mutesin otac također me je volio.

Sve je postalo još gore na kraju školske godine, kad sam imala trinaest godina. Ja sam položila svoje ispite, ali Mutesi nije. Kad smo se vratile kući tog dana, Mutesina majka me je izbacila na ulicu. Srećom, druge obitelji koje su posvojile siročad prihvatile su me na sljedećih nekoliko godina. Vlasti su također pomagale, no nikad nisam završila srednju školu.

Dok sam rasla i sazrijevala, život mi je djelovao sve više beznadno. Mrzila sam sve oko sebe i bila sam uvjeren da i mene svi mrze. Pitala sam se poznaje li me Bog; i Njega sam mrzila. Pokušala sam izvršiti samoubojstvo opijajući se alkoholom, ali nisam uspjela.

Jednoga dana, dok sam prolazila jednom ulicom u gradu Nyamata, čula sam glas propovjednika preko zvučnika. Propovjednik Frederic Musoni držao je evanđeoska predavanja u Kršćanskoj adventističkoj crkvi.

“Želiš li biti potpuna?” pitao je. Zvučalo je kao da se obraća izravno meni. Slušala sam neko vrijeme. Osjećala sam glas koji se obraćao mojem srcu: “Budi spokojna, volim te.”

Kada je propovjednik ponovio poziv, glas se ponovno obratio mom srcu, i odgovorila sam. U crkvi se propovjednik pomolio za mene i otišla sam kući ispunjena radošću. Te noći spavala sam u miru po prvi put u svojem životu.

Krstila sam se s još stotinu i pedeset osoba na kraju toga niza evanđeoskih predavanja. Bili smo među 110.000 krštenih ljudi nakon tri tjedna evanđeoskih predavanja koja su

se istodobno održavala na 2.027 mjesta širom Ruande tijekom 2016. godine.

Kad sam izišla iz kršteničkog bazena, osjećala sam mir i slobodu u svojem srcu. Počela sam voljeti druge ljude, shvativši da me Bog nikada nije napustio. Volim Isusa koji je umro za mene i vjerujem da će mi dati roditelje.

Danas imam dvadeset i pet godina. Izrađujem i prodajem rukotvorine. Ako ste roditelj i imate udoban dom, molim vas, pobrinite se za neko dijete u potrebi. Nemojte upućivati oštre riječi djetetu, jer čak i kad odraste, ono neće zaboraviti što je čulo.

Ako patite zato što vas možda, poput mene, nisu odgajali vaši roditelji, znajte da ćete naći mir samo ako dopustite Isusu da bude sve u vašem životu. Isus je pravi Roditelj, Utješitelj i Mir.

Povezano s iskustvom

- ◆ Delphine je doživjela dodatnu traumu kad je kao učenica srednje škole posjetila Memorijalni centar genocida u Kigaliju. Nakon što je vidjela užase genocida, nije govorila šest mjeseci. Kad je počela ponovno govoriti, njezin glas bio je trajno promijenjen.
- ◆ Pogledajte videozapis o Delphine na YouTube-u: bit.ly/Delphine-Uwinez.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te fotografije će biti postavljene na *Facebook* u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvama.
- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Orphan-of-Genocide.
- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti s ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Zanimljivosti

- ◆ Ruanda je ruralna država u kojoj se oko 90% stanovništva zbog preživljavanja bavi uglavnom poljodjelstvom.
- ◆ Ruanda je jedna od triju država u Africi u kojoj možete vidjeti planinske gorile u divljini. Gorile su najčešća vrsta majmuna u području središnje Afrike, koje obuhvaća zapadni dio Ruande. Turizam vezan uz gorile glavni je izvor prihoda u Ruandi, i donosi zemlji milijune dolara godišnje.

23. studenoga 2019.

Sestra Yvonne

Ruanda

Yvonne je s radošću prihvatila da pjeva na koncertu u svojoj srednjoj školi. Posudila je usku odjeću od svojih prijateljica i odabrala šarenu šminku da bi privukla pozornost slušatelja kad bude na pozornici. A zatim je od srca pjevala.

Nakon koncerta učenici su se okupili oko nje. “Zašto zakopavaš svoj talent?” pitao je jedan. “Prestani nositi duge suknje”, rekao je netko drugi. “Odjeća adventističkih djevojaka ne odgovara tvojoj ljepoti i tvom slatkom glasu.”

Yvonne su se sviđale te pohvale i rado je prihvatila želje svojih novih prijatelja da ostane na zabavi nakon koncerta. Mnogi od njezinih adventističkih školskih prijatelja otišli su nakon koncerta na bogoslužje u crkvu za početak subote.

U subotu ujutro Yvonne je, kao i obično, otišla u crkvu. Međutim, crkveni vođe su saznale da je ona s još četvero drugih adventističkih tinejdžera bila na zabavi. Svih petero učenika bilo je kažnjeno.

Četvero ih je tražilo oprost obećavši da više neće kršiti subotu. Međutim, Yvonne je odbila ispričati se. “Ne mogu”, rekla je pastoru. “Želim nastaviti pjevati i plesati.” Prestala je ići u crkvu subotom. Promijenila je svoj način odijevanja i hoda. Gdje god je išla, ljudi su zastajali da je gledaju. Uskoro je postala jedna od najomiljenijih djevojaka u školi.

Njezina popularnost još je više narasla kad je počela pisati vlastite pjesme. Njezina prva pjesma postala je pravi hit na kampusu, a ona se sretno smiješila kad je vidjela da je učenici i profesori slušaju.

Yvonnein novi život oduzimao joj je mnogo vremena; počela je izostajati s nastave. Ipak, položila je završne ispite s viso-

kim ocjenama. Iznenadjeni, profesori su je pitali kako je uspjela dobiti dobre ocjene, iako nije pohađala nastavu. Nije znala što da odgovori, ali u sebi je pomislila da je razlog tomu to što se njezina majka molila za nju.

Na sveučilištu u glavnom gradu Ruande, Kigaliju, Yvonne je vrijedno radila da postane pop-zvijezda. Sebe je prozvala Sestrom Yvonne, snimajući pjesme u profesionalnim glazbenim studijima. Snimala je videe i nastupala u barovima i noćnim klubovima. Promijenila je i svoju odjeću i šminku kako bi se uklopila u stil pop-zvijezde.

Nosila je tri naušnice na svakom uhu i *piercing* u nosu. Tetovirala se. Njezini roditelji, koji su ostali kod kuće u istočnoj Ruandi, bili su žalosni i prestali su joj slati novac.

Ipak, Yvonne nije odustajala. Kad je uvidjela da ne zarađuje dovoljno od koncerata da bi platila svoje račune, pokušala se zaposliti na prodaji ženske odjeće u gradskom tržišnom centru. Zatim se zaposlila kao odgajateljica u vrtiću.

Djeca su bila zadivljena kada se Yvonne pojavila u vrtiću obučena u poderane kratke traper-hlačiće, prekrivena nakitom. U svojim domovima djeca su molila svoje iznenadene majke da im dopuste da se tetoviraju i da imaju *piercing*. Kad su majke saznale da su djeca zadivljena svojom novom odgajateljicom, pohrlile su u vrtić i žalile se.

Stalne pritužbe koje su pristizale žalostile su Yvonne, koja je živjela za vikende kad je mogla plesati u noćnim klubovima. Ipak, plesanje nije odagnalo njezinu tugu. Nije znala što da čini.

Jednoga dana sjedila je u svojem domu kad je čula glas propovjednika sa zvučnika iz obližnje adventističke crkve. Nije željela slušati propovijed. Zalupila je vrata svoje spavaće sobe i pustila glasnu glazbu.

Sljedećeg dana propovjednik je ponovno propovijedao. Propovijedao je i trećeg dana. Obližnja mjesna adventistička crkva Ruyenzi održavala je trotjedni evanđeoski niz predavanja.

Konačno je Yvonne popustila i počela slušati propovijedi iz svojega doma. Propovjednikove riječi grijale su njezino srce. Počela je odlaziti na predavanja u crkvu. Krstila se na posljednjem predavanju, posvetivši svoj glas Bogu.

Danas Yvonne ima dvadeset i sedam godina i radi u vrtiću. Ona također pjeva kršćanske pjesme, skladajući pjesme na slavu Bogu, i jedina je ženska osoba koja je vođa u svojoj crkvi. "Zahvalna sam Bogu što me sačuvao kad sam išla svojim putem. Da nije bilo Njegove zaštite, možda bih dosad već bila mrtva."

Posebno je zahvalna svojim roditeljima, koji su je odgajali prema biblijskim vrijednostima. Ona uviđa istinu u retku: "Upućuj dijete prema njegovu putu, pa kad i ostari, neće odstupiti od njega." (Izreke 22,6)

"Sigurna sam da su pouke moje majke u mojoj mladosti pomogle. Iako sam se protivila Bogu, riječi moje majke bile su u mojem srcu."

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte Yvonne na YouTube-u: bit.ly/Sister-Yvonne.
- ◆ Poslušajte Yvonneinu pjesmu o Bogu na YouTube-u: bit.ly/Sister-Yvonne-video.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te fotografije će biti postavljene na *Facebook* u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvama.
- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Sister-Act-Yvonne.
- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti s ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Zanimljivosti

- ◆ Značajno poboljšanje zdravstvenih usluga u proteklih deset godina u Ruandi rezultiralo je općim poboljšanjem zdravlja ljudi i povećanjem prosječnoga životnog vijeka za deset godina.

30. studenoga 2019.

Spašen nekršćanskom knjigom

Istočna srednjoafrička divizija

Pozorno proučavanje Biblije dovelo je mnoge ljude do Kršćanske adventističke crkve u Istočnoj Africi. Međutim, Elijah (čita se: Ilajdža) je došao u adventističku crkvu pozorno proučavajući svetu knjigu nekršćanske svjetske religije.

Elijah je odrastao u religioznoj islamskoj obitelji i isticao se u svojim studijima u Istočnoj Africi. Učinio je religiju osnovom svojega života, stekavši srodno zvanje na fakultetima u trima zemljama Bliskoga istoka.

Uzdigao se kao ugledni vjerski vođa u svojoj državi, a među odgovornostima koje je imao nadgledao je i misionarsko djelo u svojoj zemlji.

Ali kad je otišao na akademsko putovanje u Italiju, u Rim, vidio je natpise na kućama koji su govorili da je Bog zapovjedio ljudima da počivaju u Gospodnji dan odmora. Iz Biblije je saznao da je dan Božjeg odmora bila subota, ali u Rimu je vidio da se trgovine zatvaraju i ljudi odlaze u crkvu nedjeljom.

Elijah je zbunjivalo još nešto. Obilazeći antičke iskopine u Italiji, vidio je da su ljudi bili krštavani uronjavanjem u vodu, kao Isus na rijeci Jordan. Međutim, njemu i drugim putnicima rečeno je da se krštenje danas obavlja prskanjem vode po glavama djece. U Bibliji nije mogao naći upute za takvo krštenje.

Kad se vratio u svoj dom, pozorno je pročitao nešto više od šest poglavlja svoje svete knjige koja su govorila o Isusu. Osobito se usredotočio na devetnaesto poglavlje, koje sada uspoređuje s knjigom Ellen G. White, *Isusov život*.

Za četrdeset godina Elijahova života, nitko mu nije povijedao o Isusu. Iz svoje svete knjige znao je da je Isus veliki prorok, ali običan čovjek kao i svi ostali. Sada je u svojoj svetoj knjizi čitao o Isusovom božanstvu, Njegovoj smrti, Njegovoj sili stvaranja i zemaljskim čudima.

U trećem poglavlju, 45. i 46. retku, pročitao je zapanjujuće riječi koje su ga se dojmile i kad je shvatio da je Isus zapravo Bog. Otvorivši Bibliju, usporedio je te retke s redcima zapisanim u Izaiji: “Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni.” (Izaija 9,6)

Elijah je tada donio odluku — proslavljat će Isusa. “Moja sveta knjiga mi je pomogla da shvatim Isusovo božanstvo i Isusa kao Stvoritelja. Odmah sam odlučio prihvatiti Isusa kao Stvoritelja, Gospodina i Otkupitelja u svojem životu”, rekao je prilikom razgovora. “Nitko mi nikada o tome nije govorio.”

Dok je Elijah tražio crkvu u kojoj bi mogao saznati više o Isusu, sjetio se javnih uličnih rasprava, takozvanih dijaloga, u kojima su vođe njegove nekršćanske religije uspoređivale svoja vjerovanja s kršćanskima, uključujući i adventistička. “Adventisti su izazivali moje svećenike po pitanju Isusova božanstva više od bilo koje druge kršćanske denominacije”, rekao je Elijah.

Tako je u subotu otišao u adventističku crkvu. Nakon samo nekoliko dana Elijah je bio prisiljen da sa svojom suprugom i malom djecom pobjegne u drugi grad, jer su njegovi rodaci, saznajući da se zanima za kršćanstvo, prijetili da će ga ubiti.

Prve subote u novom gradu Elijah je sa suprugom otišao u adventističku crkvu, baš kad je otpočinjala dvotjedni evanđeoski niz predavanja koji je vodio Alain Coralie, izvršni tajnik Istočne srednjoafričke divizije Kršćanske adventističke crkve.

Na kraju evangelizacije Elijah se sa svojom suprugom Josephine krstio uronjavanjem u vodu.

Danas Elijah ima pedeset godina i radosno širi vijest o spasenju u Isusu onima koji nikada nisu ništa čuli o Njemu. Mnogi ljudi su se krstili zahvaljujući njegovim evangelizacijama i njegovom radu kao literarnog evanđelista. On također služi kao đakon u crkvi.

Možda će neki ljudi reći da je Elijahovo obraćenje došlo uz veliku cijenu, ali on ne bi ništa promijenio. "Redci u Filip-ljanima 3,7-14 pozivaju nas da ostavimo po strani sve što posjedujemo i da to shvatimo kao ništavno, samo da bismo zadobili Krista. Ostavio sam po strani svoju širu obitelj, velike vjerske fakultete na kojima sam studirao, diplome i zvanja, prestižne položaje u društvu, visoku plaću koju su mi davale države u kojima sam studirao. Sada sam usredotočen samo na Isusa Krista."

Obraćajući se svima koji čitaju njegovo životno iskustvo, on kaže: "Želim vam da se pokajete i usredotočite na Isusa da biste bili spašeni."

Povezano s iskustvom

- ◆ U ovim *Vijestima iz svijeta* spominje se samo Elijahovo ime i ne otkriva se gdje se nalazi, kako bi se zaštitio njegov život i privatnost, jer se ljudi koji napuste njegovu religiju često suočavaju s napadima, a ponekad i smrću.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te fotografije će biti postavljene na *Facebook* u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvama.
- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Saved-by-Non-Christian-Book.
- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti s ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

7. prosinca 2019.

Računovotkinja bez novca

Etiopija

Martha Etana Chewaka imala je velik problem. Imala je veliku plaću u jednoj banci u Addis Ababi, glavnom gradu Etiopije. Međutim, svakoga mjeseca ostajala bi bez novca prije sljedeće plaće.

Martha, računovotkinja, pomno je planirala svoje troškove. Kad bi dobila plaću, odvojila bi novac za desetinu, zatim bi platila stanarinu za svoju malu kuću, a nakon toga kupila bi bijelo pšenično brašno za pečenje kruha, maslinovo ulje, začine, lijepu odjeću i cipele.

Međutim, posljednji tjedan u mjesecu bio je stresan. Nije imala novca, i zbog toga je bila primorana jesti manje. Nije mogla ništa uštedjeti. Martha se udala za svojega kolegu računovođu. Oboje su sudjelovali u stvaranju mjesečnog budžeta. No ponovno bi ostajali bez novca prije isteka mjeseca.

“Zašto taj novac nije blagoslovljen?” pitala se Martha. Istoga trena na um joj je došla jedna ideja. “Možda Bog ne blagoslivlja novac zato što radim u Njegov sveti dan.”

Dok je razmišljala o tome, osjetila je kao da joj Bog govori: “Zašto radiš subotom? Ako budeš poslušna mojim Zapovijedima, tvoj će novac biti blagoslovljen.” Martha se sjetila da je išla u subotnju školu i u crkvu sa svojim roditeljima adventistima. Prestala je dolaziti kada se zaposlila u banci. Tada je imala dvadeset i jednu godinu.

Etiopija ima šestodnevni radni tjedan i većina poslova obavlja se subotom. Martha je odrasla u siromašnoj obitelji i željela je veliku bankarsku plaću. Uvijek je davala desetinu, onako kako je naučila u subotnjoj školi kao dijete. Ponekad bi svratila do crkve nakon radnog vremena u banci, subo-

tom poslijepodne, i predala novac pastoru. Drugom prilikom predala bi omotnicu s novcem jednom adventističkom prijatelju da ga odnese u crkvu.

Unatoč njezinoj vjernosti u davanju desetine, kod kuće je uvijek nedostajalo novca. Potražila je pomoć od Boga. “Molim Te, pomози mi da nađem drugi posao zbog kojega neću morati raditi subotom”, molila se.

Mjesec dana se svakodnevno molila, ali ništa se nije dogodilo. “Dopusti mi da napustim ovaj posao”, rekla je svojem suprugu. “Kršim Božju volju, a to je razlog što stalno ostajemo bez novca. Tvoja plaća će biti dovoljna ako nas Bog blagoslovi.” “Da, trebaš napustiti taj posao”, rekao je suprug. On je također bio adventist i već je dugo želio da ona prestane raditi subotom.

Međutim, Martha ipak nije napustila svoj posao. Umjesto toga, nastavila je raditi i moliti se za novi posao.

Prošle su dvije godine i više nije mogla izdržati taj pritisak. Često bi tijekom dana čula glas koji joj je govorio: “Ovo je pravo vrijeme da napustiš svoj posao. Ovo je pravo vrijeme da napustiš svoj posao. Ovo je pravo vrijeme da napustiš svoj posao.”

To je postalo neizdrživo. Nakon što je postila i molila se pet dana, najavila je ostavku u banci. Njezini poslodavci bili su uznemireni. Bila je dobra djelatnica i nisu je željeli izgubiti. Ponudili su joj novo radno mjesto s kojeg bi mogla izostati poneku subotu s posla.

Martha čak nije ni bila u iskušenju da prihvati tu ponudu. Bilo je vrijeme da bude vjerna Bogu nakon što je dugo vremena kršila Njegovu volju.

Dok je izlazila iz banke, bila je ispunjena mirom i radošću. Nije se osjećala tako otkad je počela raditi u banci prije trinaest godina. Prošlo je mjesec dana, i po prvi put njezin suprug i ona nisu ostali bez novca. Bili su iznenađeni.

“Od ovoga dana vjerujem Bogu da će blagosloviti tvoju plaću da bude dovoljna za nas”, rekla je svom suprugu.

Ovaj bračni par nije promijenio svoje navike. I dalje uživaju u kruhu napravljenom od bijelog pšeničnog brašna, maslinovom ulju, začinima, u novoj odjeći i obući. Ali sada imaju dovoljno novca.

“Nije mi jasno odakle dolazi novac, ali moj dom je blagoslovljen”, kaže Martha. “Biti poslušan Bogu bolje je nego zarađivati novac.”

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja upotrijebit će se za izgradnju učionica za dječju subotnju školu u Etiopiji. Na taj način će više djece, poput Marthe kad je bila mala, moći učiti o važnosti subote i vraćanju desetine Bogu. Hvala vam što planirate dati svoj dar trinaeste subote.

Povezano s iskustvom

- ◆ Za vrijeme svoje borbe sa svetkovanjem subote, Martha se pozivala na obećanja o oprost i blagoslovima zapisanima u Psalmu: “Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i ne zaboravi dobročinstva njegova: on ti otpušta sve grijehе tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje; on ti od propasti čuva život, kruni te dobrotom i ljubavlju.” (Psalam 103,1-3)
- ◆ Martha nije našla novi posao. Umjesto toga, odlučila je posvetiti se brizi o domu i pripremanju hrane. Također je postala vrlo aktivna u svojoj mjesnoj crkvi, sudjelujući u misijskoj službi u zatvoru, skupini za proučavanje Biblije, programima za mlade, samarijanskim posjetima bolesnim i starim vjernicima, zdravstvenim programima i bogoslužjima petkom.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te će fotografije biti postavljene na *Facebook* u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvama.
- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Accountant-Without-Money.

- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti s ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

14. prosinca 2019.

“Nemam što izgubiti”

Etiopija

Prve dvije godine studija na Sveučilištu Addis Ababa proletjele su za Sintayehua Berhanua. A onda je profesorica zakazala završni ispit iz statistike u subotu. Bez položenog ispita, Sintayehu ne bi mogao diplomirati.

Mladić je bio dobar i pozorno je pratio nastavu. Prišao je profesorici zatraživši pomoć: “Ja vjerujem da je subota dan odmora”, rekao je. “Provodim cijeli dan služeći Bogu. Mogu li ostati u crkvi?”

Profesorica se prezrivo nasmijala. “Ovo je akademska ustanova. Mi smo oslobođeni vjere i ne možemo se time baviti”, rekla je. Sintayehu je bio uporan: “Oprostite, ali to je moje vjerovanje. Biste li mogli promijeniti dan održavanja ispita?” “To je nemoguće”, odgovorila je profesorica.

Sintayehu, prvi adventist u svojoj obitelji, iznio je svojoj rodbini nevolju u kojoj se nalazi, zamolvši ih da se mole. Međutim, umjesto podrške, oni su ga pritiskali da izađe na ispit. Ujak, koji je živio u Njemačkoj, podsjetio ga je da je on kao najstariji odgovoran za šestoricu mlađe braće i dvije sestre. Njihovi roditelji umrli su neko vrijeme prije toga.

Rodak koji je živio u Sjedinjenim Američkim Državama pronašao je rupu u zakonu: “Zašto ne bi izašao na ispit, a onda se nakon toga krstio?” pitao je. “To je kao da se tuširaš. Ponekad ljudi tako rade ovdje kod nas.”

Sintayehu, koji je bio kršten kao dječak dok je išao u Misijsku školu Akiki, odbio je prijedlog: “Vjerujem da se krštenje obavlja jednom. Ne bih trebao planirati činiti to ponovno i ponovno. Bog sjedi na svojem prijestolju i kaže nam da svetkujemo subotu.”

Čak ga je i jedan adventistički pastor poticao da iziđe na ispit. “Sotona te želi prevariti. Pokušava poništiti sve godine i napor koji si uložio u svoje obrazovanje.”

Međutim, Sintayehu nije posustao. “Vjerujem da je Bog na Nebu i da zna što se događa u mojem životu. Ako zna i ostaje tih po tom pitanju, to znači da ima nešto mnogo bolje za mene. Moram čekati.”

Sintayehu je propustio ispit, a profesorica mu je dala lošu ocjenu. Ali on nije bio tužan; shvatio je da nema što izgubiti.

Sljedeće godine ponovno je upisao satove statistike. Predavala je ista profesorica, i zakazala je završni ispit u subotu. Ponovno je propustio ispit i pao godinu. Treći put kad je propustio ispit i pao godinu, izbacili su ga s fakulteta. Pravila fakulteta propisivala su da student mora napustiti studij ako triput preskoči ili padne ispit.

Sintayehu je mislio da je to bio kraj njegovog studiranja, ali nije bio zabrinut. Shvatio je da nema što izgubiti.

Zaposlio se kao odgajatelj u adventističkom vrtiću u Debrezeitu, gradu udaljenom četrdeset kilometara od Addis Ababe.

Prošlo je godinu dana, a onda je fakultet objavio da je došlo do promjene pravila, jer je u proteklom semestru bilo mnogo studenata koji su triput pali ispit. Odlučeno je da se studentima koji su imali prosjek 2,0 ili viši dopusti da ponovno studiraju.

Sintayehu se vratio na fakultet i ponovno krenuo na satove statistike, po četvrti put. Njegova bivša profesorica napustila je fakultet, a on je lako položio taj predmet.

Kad je diplomirao, jedna adventistička škola u Addis Ababi odmah mu je ponudila posao zbog ugleda koji je stekao u vrtiću.

Kasnije je stekao diplomu magistra i otišao raditi na Adventistički svjetski radio. Danas je on televizijski producent za adventističku radijsku i televizijsku postaju.

Jedna od Sintayehuovih omiljenih aktivnosti jest upoznavanje i ohrabrivanje adventističkih studenata na kampusu svojeg bivšeg fakulteta u Addis Ababi. Mnogi studenti suočavaju se s problemom nastave subotom. Sintayehu im govori da ostanu vjerni Bogu i da održe subotu, jer nemaju što izgubiti.

“Moji kolege s nastave mislili su da sam mnogo izgubio time što su me izbacili s fakulteta. Možda su diplomirali prije mene i odmah se zaposlili. Međutim, sada mi je bolje nego njima. Ako ih otpuste s posla ili se suoče s teškim situacijama, oni mogu izgubiti sve. Ali ja nemam što izgubiti. Imam Boga i On mi je sve.”

Povezano s iskustvom

- ◆ Sintayehu se krstio u sedmom razredu osnovne škole, a njegovo prvo iskustvo sudjelovanja na bogoslužju bilo je čitanje tjedne misijske priče za tisuću sudionika subotnje škole. Možda će danas pročitati svoje osobno iskustvo u subotnjoj školi.
- ◆ Tijekom svoje borbe oko držanje subote, pozivao se na redak: “Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani.” (Rimljanima 8,28)
- ◆ Njegovo geslo glasi: “Vjerujem da Bog čvrsto sjedi na svojem prijestolju, da zna i vidi što se događa u mojem životu. Kad sam Mu predao sve svoje brige, osjetio sam olakšanje. Ja sjedim dolje, promatram što Bog čini i ne brinem se oko toga.”
- ◆ Pogledajte videozapis o Sintayehuu na YouTube-u: bit.ly/Sintayehu-Berhanu.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te fotografije će biti postavljene na *Facebook*.

cebook u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvama.

- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Nothing-to-Lose-Ethiopia.
- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/ECD-projects-2019.

21. prosinca 2019.
Siroče kupuje sirotište
Demokratska Republika Kongo

Jesu li vas ikada nazivali vračem? Svi su četrnaestogodišnjeg Patricka nazivali vračem kad mu je majka umrla.

Patrick je bio najstariji dječak u obitelji s devetero djece u Kinshasi, glavnom gradu Demokratske Republike Kongo. Njegova majka brinula se o obitelji, ali kad je iznenada umrla, sva odgovornost pala je na njega.

Kako nije mogao raditi, išao je od kuće do kuće moleći za hranu. Susjedi su bili uvjereni da je on vrač i odbijali su mu pomoći. Godinu dana kasnije, vlasti su ga smjestile u sirotište, gdje je dobivao hranu i stjecao obrazovanje.

Kad je imao dvadeset i jednu godinu, sirotište se zatvorilo, a on se ponovno našao u svojem starom kraju. Ljudi su šaptali: "Vrač se vratio."

Sljedeće dvije godine bile su najteže u njegovom životu. Punio je plastične vrećice s pitkom vodom i pokušavao ih prodati na ulici. Provodio je sate u razmišljanju o životu ispod jednog mangovog drveta. Budućnost mu je djelovala beznadno.

Jedina svijetla točka u njegovom životu bila je crkva u koju je vjerno išao svake subote. Njegova majka bila je adventistica. Jedne subote je neki adventistički liječnik, Jack Kavale, sazvao sastanak mladih ljudi. Ponudio je pomoć svakomu tko je imao održivu ideju za mali biznis. Patrick je želio otvoriti internetski *caffè*. Jack je rekao da bi to mnogo stajalo, ali ponudio je pedeset dolara za početak.

Razmišljajući što da učini, Patrick je pokazao novac starijini crkve. "Trebao bi dati desetinu prije nego što bilo što učiniš tim novcem", savjetovao je starješina.

Patrick je razmišljao: *Je li starješina protiv mene? Ja nemam dovoljno novca, a on od mene traži da dam desetinu.*

Starješina je pročitao biblijske retke o davanju desetine i Patrick mu je odmah predao pet dolara. Starješina se pomolio za Patricka i rekao: "Neka Bog bude s tobom."

Sada je Patrick imao četrdeset dolara. Nakon što je razmislio, kupio je veliki kišobran, stol i dva polovna mobilna telefona s kojih su se mogli samo upućivati pozivi. Stavio je stol na ulicu i na njega natpis: "Javni telefon". Nadao se da će ljudi plaćati da bi zvali s nekog od njegovih mobilnih telefona.

Susjedi su mu govorili da će mu posao propasti. "Kakav je to posao? Nikada neće uspjeti." Nakon odbijenih troškova, Patrick je zarađivao oko dva i pol dolara dnevno. Posudio je motor s prikolicom i počeo nuditi taksi prijevoz tijekom noći. Nakon nekog vremena uštedio je tristo dolara.

Zatim je prisustvovao sastanku poslovnih ljudi, na kojemu je pastor tražio obećanja za podršku evandeoskom nizu predavanja u Kinshasi. Do današnjega dana Patrick ne zna zašto je obećao dvije stotine dolara.

Prijatelji su smatrali da je to bio glup potez. "Kako možeš dati dvjesto dolara? Koji posao sada radiš?" Prošlo je mjesec dana i Patrick je počeo sumnjati, misleći da je donio pogrešnu odluku.

Dok je jednoga dana stajao kraj svojeg stola s telefonima, jedan stranac je prišao i ponudio mu laptop za stotinu i dvadeset dolara. Patrick je smatrao da mu laptop može pomoći da proširi svoje poslovanje, ali imao je samo osamdeset dolara. Stranac je odbio ponudu kao prenisku i otišao. Nakon kratkog vremena ponovno se vratio i prihvatio osamdeset dolara za laptop.

Sljedećega jutra drugi stranac je došao do Patrickova stola i pitao ga poznaje li nekoga tko bi prodao laptop. Rekao je: "Moj prijatelj želi kupiti laptop i spreman je platiti šest stotina dolara."

Patrick i taj stranac otišli su u dom toga prijatelja. Vidjevši da laptop dobro radi, prijatelj je upitao za cijenu. Patrick je rekao: “Šest stotina dolara.” “Dat ću ti petsto pedeset”, rekao je čovjek. “Prodano!” odgovorio je Patrick.

Napuštajući kuću ovog čovjeka, nije mogao vjerovati što se to dogodilo. Kupio je laptop za osamdeset, a sljedećega dana prodao ga je za petsto i pedeset dolara. Nakon što je dao desetinu, unaprijedio je svoj posao napravivši drvenu kabinu, i počeo je nuditi uslugu razmjene novca kao dodatak telefonskom poslu.

Njegov posao je napredovao. Ubrzo je počeo zarađivati između tristo i četiristo dolara tjedno, a onda su njegovi prihodi porasli na dvije tisuće dolara.

Patrick je kupio sirotište u kojemu je nekada živio. Danas on i njegova supruga podižu šestero siročića u sirotištu i vode školu u istoj zgradi. Djeca s ulice dobivaju besplatne obroke. On je spreman pokloniti pedeset dolara svakoj udovici u crkvi koja ima održivu ideju za neki mali posao.

Njegovi susjedi više ga ne nazivaju vračem. “Ljudi su govorili da sam vrač, ali Bog je pokazao da sam Njegovo dijete”, kaže.

Hvala vam što ste dali darove trinaeste subote 2016. godine, omogućivši izgradnju dječjih subotnjoškolskih učionica u trima crkvama u Kinshasi, uključujući i crkvu koju Patrick pohada.

Dio darova ovog tromjesečja upotrijebit će se za Adventističku kliniku u Kinshasi.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte videozapis o Patricku na YouTubeu: bit.ly/Patrick-Omughamay.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te fotografije će biti postavljene na

Facebook u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvama.

- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Orphan-Buys-Orphanage.
- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/ECD-projects-2019.

Zanimljivosti

- ◆ Demokratska Republika Kongo bila je poznata pod imenom Zaïre od 1971. do 1997. godine.

28. prosinca 2019.

“Boli me!”

Program trinaeste subote

Početna pjesma “Znaci na Zemlji pokazuju nam”, *Kršćanske himne*, br. 403

Dobrodošlica Voditelj subotnje škole

Molitva

Program “Boli me!”

Prilaganje dara

Završna pjesma “Neka te vjera vodi”, *Kršćanske himne*, br. 367

Završna molitva

Napomena: *Sudionici ne moraju učiti napamet dijelove teksta, već bi trebali biti dovoljno upoznati s gradivom, tako da ne moraju sve čitati. Uvježbajte cjelokupni program, tako da se sudionici mogu osjećati ugodno i po potrebi naglasiti ono što smatraju važnim.*

* * *

Nicky Masela Mbunga izbezumljeno je nazvala svojeg supruga Francka u Adventističku kliniku Kinshasa u kojoj je radio kao medicinski tehničar.

“Boli me!” govorila je plačući. “Osjećam duboku bol u trbuhu.” Nicky je bila osam mjeseci trudna, nakon što se četiri godine molila da dobije dijete.

Franck se konzultirao s liječnikom, koji je savjetovao da Nicky uzme lijek koji bi umanjio bol i da dođe u kliniku ako se bol nastavi.

Bol se vratila te noći. Nicky je bila umorna i slaba; nije čak mogla niti ustati. Franck je nazvao liječnika, koji mu je rekao da odmah dovede Nicky u kliniku.

U ambulanti je liječnik vidio da je Nicky izgubila dosta krvi i da joj je bila potrebna hitna transfuzija. Preporučio je da Nicky bude prebačena u veću bolnicu s boljom opremom. Ali Franck nije imao novca za veću bolnicu. Kao medicinski tehničar, znao je da je stanje njegove supruge bilo kritično. Zamolio je liječnika da učini najbolje što može.

Medicinsko osoblje odvelo je Nicky u jedinu operacijsku dvoranu, opremljenu jednostavnim operacijskim stolom i metalnim kolicima na kojima se nalazila osnovna kirurška oprema.

Dok je Franck izlazio iz dvorane, mogao je vidjeti liječnika koji je pokušavao pronaći venu da bi otpočeli s transfuzijom. U čekaonici su liječnici i medicinske sestre hrabрили Francka. “Ne bojte se”, rekla je jedna. “Bog će nam pomoći”, rekla je druga.

Franck je vidio da se osoblje usrdno moli za njegovu suprugu. Jedna medicinska sestra ga je pozvala na molitvu. “Operacija protječe dobro”, rekla je. “Ali morate se nastaviti moliti.”

Franck je vjerovao da će Bog djelovati. Otišao je u jednu praznu prostoriju i kleknuo na molitvu rekavši: “Bože, moja supruga je posebna osoba u svojoj obitelji. Ako mi želiš pomoći, molim Te, spasi moju suprugu. Njezini roditelji nisu

adventisti i znaju da se ona sada nalazi u adventističkoj ambulanti. Ako umre ovdje..." Njegov glas je utihnuo.

Klinika je pozvala specijalista da sudjeluje u operaciji. Ali liječnik specijalist je preko telefona rekao da će mu biti potrebno sat vremena da stigne u kliniku. Liječnik je vidio da Nicky ne bi mogla čekati tako dugo i odlučio je hitno operirati. Klinici je nedostajala oprema za kirurgiju, ali dat će sve od sebe.

Kada je liječnik počeo sa sterilizacijom opreme, nestalo je svjetla. Ali operacija nije mogla čekati. Sterilizirao je opremu na tradicionalan način — plamenom.

Kad je otvorio Nicky, svugdje je vidio krv. Bilo je prekasno; bebino srce nije kucalo. Svu svoju pažnju usmjerio je na Nicky, koja je imala teškoće s disanjem. Razmišljao je samo o tome kako da spasi njezin život. Konačno, njezino se stanje počelo stabilizirati, i pozvali su Francka u sobu.

Nicky se oporavila bez ikakvih komplikacija, a rana je zarasla bez infekcije. Ravnateljica klinike, dr. Olive Kisile, rekla je ovom bračnom paru da je Bog učinio čudo te večeri: "Bog je bio milostiv prema tebi, i trebaš Mu biti zahvalna." Kasnije je u povjerenju rekla: "Po ljudskom shvaćanju, Nicky je trebala umrijeti. Ovo je djelo Božje ruke."

Mjesec dana nakon gubitka svoje bebe Nicky i Franck su se i dalje oporavljali od traume, ali su spremno iznosili svoje iskustvo kao svjedočanstvo Božje ljubavi. "Iz našeg iskustva mogu reći da Božja ruka pomaže i spašava ljude u našoj klinici", kaže Franck. "Da je moja supruga otišla na neko drugo mjesto, vjerojatno bi umrla. Bog je sačuvao njezin život jer se osoblje molilo za nju."

Ovo iskustvo također je utjecalo na Nickyinu neadventističku rodbinu. Nickyin otac je nedavno rekao Francku: "Vi adventisti ste posebni ljudi, jer je ljubav svugdje oko vas." Sada i on dobiva svu potrebnu medicinsku njegu u toj klinici.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja upotrijebit će se za poboljšanje i proširenje kliničkih usluga nabavlja-

njem potrebne opreme i izgradnjom dodatnih prostorija klinike.

“Upućujem ovaj poseban poziv ljudima da pomognu našoj klinici. Ona može biti moćno misijsko oruđe koje utječe na živote mnogih ljudi”, kaže Franck.

U međuvremenu, Nicky i on predali su u Božje ruke želju da dobiju dijete. “Iako smo izgubili bebu, zahvalan sam Bogu jer mi je supruga živa, a znam da Bog može učiniti da ponovno dobijemo dijete.”

Hvala vam što pomažete da se zadovolje tjelesne i duhovne potrebe ljudi u Demokratskoj Republici Kongo i drugdje u Istočnoj srednjoafričkoj diviziji, pomoću vašeg današnjeg velikodušnog dara trinaeste subote.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne glazbe.)

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte videozapis o Francku i Nicky na YouTubeu: bit.ly/Franck-Mudibu.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše *Facebook* stranice: bit.ly/fb-mq. Te će fotografije biti postavljene na *Facebook* u nedjelju, šest dana prije nego što će se ovo misijsko iskustvo čitati u crkvama.
- ◆ Fotografije veće rezolucije možete preuzeti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Im-Hurting.
- ◆ Fotografije velike rezolucije o projektima trinaeste subote možete preuzeti s ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Budući projekti trinaeste subote

Projekti za koje će se prikupljati novčana sredstva sljedećeg tromjesečja dolaze iz Interuropske divizije Generalne konferencije Kršćanske adventističke crkve:

- ◆ Izgradnja crkve s dječjim centrom u Sofiji u Bugarskoj.
- ◆ Uspostavljanje obrazovnog misijskog programa za ranjivu djecu u Pragu u Češkoj.
- ◆ Renoviranje glavne zgrade na Akademiji Marienhöhe u Darmstadtu u Njemačkoj.
- ◆ Proširenje Adventističkog sveučilišta Sagunto u Valenciji u Španjolskoj izgradnjom višenamjenske zgrade.

Izvori informacija

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom naslijeđu Etiopije, Demokratske Republike Kongo, Ruande, Tanzanije, Južnog Sudana i Kenije obratite se svojoj mjesnoj knjižnici, putničkoj agenciji ili veleposlanstvu željene zemlje. Utipkajte naziv zemlje u svoj internetski pretraživač ili posjetite informativne turističke, vladine ili adventističke web-stranice.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

KENIJA

Jedna noga za dvadeset i pet duša 6

Osamsto krštenja u trideset i drugoj godini života 10

JUŽNI SUDAN

Dreadlocksi i otac 14

Potruga u trinaest crkava 17

San odrješitog vojnika 20

RUANDA

Propovjednik u autobusu 24

Siroče genocida 28

Sestra Yvonne 32

ISTOČNA SREDNJOAFRIČKA DIVIZIJA

Spašen nekršćanskom knjigom 36

ETIOPIJA

Računovotkinja bez novca 39

“Nemam što izgubiti” 43

DEMOKRATSKA REPUBLIKA KONGO

Siroče kupuje sirotište..... 47

Program trinaeste subote: “Boli me!” 51